

<https://printo.it/pediatric-rheumatology/RO/intro>

Terapia Medicamentoasă

Versiunea 2016

6. Ciclofosfamida

6.1 Descriere

Ciclofosfamida este un medicament imunosupresor care reduce inflamația și suprimă sistemul imunitar. Ciclofosfamida acționează prin interferența cu multiplicarea celulelor, modificarea sintezei ADN-ului și, prin urmare, este deosebit de activă la nivelul unor celule (cum ar fi celulele sanguine, păr și celulele mucoasei intestinale) care se multiplică într-un ritm mai accelerat (celulele au nevoie să producă ADN nou pentru a se multiplica). Celulele albe din sânge, cunoscute sub numele de limfocite, sunt afectate cel mai mult de ciclofosfamidă și modificarea funcției și numărului acestora explică suprimarea răspunsului imun. Ciclofosfamida a fost introdusă pentru tratamentul anumitor forme de cancer. În bolile reumatologice, dacă este folosită ca terapie intermitentă, are mai puține efecte secundare decât la pacienții cu cancer.

6.2 Dozare/moduri de administrare

Ciclofosfamida este administrată pe cale orală (1-2 mg/kg/zi) sau mai frecvent pe cale intravenoasă (de obicei prin pulsuri lunare de 0,5-1,0 g/m² pătrat timp de 6 luni și apoi 2 pulsuri la 3 luni (cu aceleași doze), sau alternativ, pulsuri de 500 mg/pătrat metru la fiecare 2 săptămâni pentru un total de 6 perfuzii).

6.3 Efecte secundare

Ciclofosfamida este un medicament care reduce semnificativ imunitatea

și are mai multe efecte secundare, care trebuie monitorizate foarte atent prin analize specifice de laborator. Cele mai frecvente sunt greața și vărsăturile. Subțierea și căderea părului poate apărea, dar este reversibilă.

Reducerea excesivă a numărului de leucocite circulante sau trombocite poate apărea, impunând reducerea dozei sau retragerea temporară a medicamentului.

Problemele la nivelul vezicii urinare (sânge în urină) pot apărea mai frecvent la pacienții care iau zilnic o doză de medicament pe cale orală, decât la cei care primesc injecții lunare. Pentru a evita afectarea vezicii urinare, trebuie consumate cantități mari de apă. După injectarea intravenoasă, sunt administrate volume mari de fluide pentru a elimina ciclofosfamida din organism. Tratamentul pe termen lung induce riscul scăderii fertilității și al creșterii frecvenței cancerelor, riscul acestor complicații depinzând de doza cumulativă luată de pacient de-a lungul timpului.

Ciclofosfamida reduce apărarea imunitară, crescând astfel riscul infecțiilor, mai ales dacă se administrează în asocieră cu alți agenți care interferează cu imunitatea, cum ar fi doze mari de corticosteroizi.

6.4 Principalele indicații în bolile reumatice pediatrice

Lupusul eritematos sistemic juvenil.

Unele vasculite sistemice.